

Art. 8. 1. Przepisy ustawy mają zastosowanie do dochodów (poniesionych strat) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2005 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3, który ma zastosowanie do dochodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2004 r.;
- 2) art. 30a ust. 10 oraz art. 30b ust. 5c i ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które mają zastosowanie do dochodów uzyskanych od dnia 1 lipca 2005 r.

2. Podatnik, o którym mowa w art. 6a ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wraz ze składanym zeznaniem podatkowym, o którym mowa w art. 45 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, składa wniosek o wznowienie postępowania na podstawie art. 240 § 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa

(Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.⁵⁾), jeżeli została wydana decyzja ostateczna w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego lub stwierdzenia nadpłaty na podstawie art. 104 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 3—5, które wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2004 r.;
- 2) art. 30a ust. 10 oraz art. 30b ust. 5c i ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2005 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660 i Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, poz. 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692 i Nr 173, poz. 1808.

2620

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA O ZWALCZANIU FINANSOWANIA TERRORYZMU,

przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 9 grudnia 1999 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 9 grudnia 1999 r. została przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu finansowania terroryzmu, w następującym brzmieniu:

Przekład

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA O ZWALCZANIU FINANSOWANIA TERRORYZMU

Preambuła

Państwa-Strony niniejszej konwencji,

mając na uwadze cele i zasady Karty Narodów Zjednoczonych dotyczące utrzymywania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz wspierania do-

INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF THE FINANCING OF TERRORISM

Preamble

The States Parties to this Convention,

Bearing in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and

brego sąsiedztwa, przyjacielskich stosunków i współpracy pomiędzy państwami,

głęboko zaniepokojone nasileniem się aktów terrorystycznych na całym świecie, we wszystkich ich formach i przejawach,

powołując się na deklarację z okazji pięćdziesiątej rocznicy powstania ONZ, zawartą w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego 50/6 z dnia 24 października 1995 r.,

powołując się również na wszystkie rezolucje Zgromadzenia Ogólnego dotyczące przedmiotu niniejszej konwencji, w tym rezolucję 49/60 z dnia 9 grudnia 1994 r. i aneks do niej zawierający Deklarację o środkach zwalczania terroryzmu międzynarodowego, w której państwa członkowskie ONZ uroczyście potwierdziły jednomyślne potępienie wszystkich aktów, metod i praktyk terroryzmu jako czynów kryminalnych i godnych potępienia, niezależnie od tego, gdzie i przez kogo takie czyny zostały popełnione, w tym czynów zagrażających przyjacielskim stosunkom pomiędzy państwami i narodami, oraz czynów zagrażających integralności terytorialnej i bezpieczeństwu państw,

biorąc pod uwagę fakt, iż w treści Deklaracji o środkach zwalczania terroryzmu międzynarodowego zachęca się również państwa do niezwłocznego dokonania przeglądu zakresu dotychczasowych przepisów prawa międzynarodowego o zapobieganiu, ściganiu i zwalczaniu terroryzmu we wszystkich jego formach i przejawach, tak by zapewnić funkcjonowanie systemu prawnego obejmującego wszystkie aspekty problemu,

powołując się na rezolucję Zgromadzenia Ogólnego 51/210 z dnia 17 grudnia 1996 r., pkt 3 ppkt (f), w której Zgromadzenie wezwało wszystkie państwa do podjęcia działań celem zapobiegania i przeciwdziałania finansowaniu terrorystów i organizacji terrorystycznych poprzez stosowne działania wewnętrzne, niezależnie od tego, czy takie finansowanie odbywa się bezpośrednio czy pośrednio przez organizacje mające między innymi cele charytatywne, społeczne lub kulturalne, czy też utrzymujące, że mają takie cele, albo prowadzące również nielegalną działalność, taką jak nielegalny handel bronią, handel narkotykami i wymuszenia, w tym wykorzystywanie ludzi celem finansowania działań terrorystycznych, w szczególności zaś do rozważenia możliwości przyjęcia środków prawnych mających zapobiegać i przeciwdziałać przepływom funduszy, co do których podejrzewa się, że są przeznaczone na działalność terrorystyczną, tak jednak, by w żaden sposób nie ograniczać wolności legalnego przepływu kapitału, a także do rozważenia wzmocnienia współpracy przy wymianie informacji o międzynarodowych przepływach takich funduszy,

powołując się również na rezolucję Zgromadzenia Ogólnego 52/165 z dnia 15 grudnia 1997 r., w której Zgromadzenie wezwało państwa członkowskie do szczególnego rozważenia możliwości wprowadzenia środków wymienionych w pkt od 3 (a) do (f) swej rezolucji 51/210 z dnia 17 grudnia 1996 r.,

powołując się również na rezolucję Zgromadzenia Ogólnego 53/108 z dnia 8 grudnia 1998 r., w której

the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations, contained in General Assembly resolution 50/6 of 24 October 1995,

Recalling also all the relevant General Assembly resolutions on the matter, including resolution 49/60 of 9 December 1994 and its annex on the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, in which the States Members of the United Nations solemnly reaffirmed their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States,

Noting that the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism also encouraged States to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter,

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996, paragraph 3, subparagraph (f), in which the Assembly called upon all States to take steps to prevent and counteract, through appropriate domestic measures, the financing of terrorists and terrorist organizations, whether such financing is direct or indirect through organizations which also have or claim to have charitable, social or cultural goals or which are also engaged in unlawful activities such as illicit arms trafficking, drug dealing and racketeering, including the exploitation of persons for purposes of funding terrorist activities, and in particular to consider, where appropriate, adopting regulatory measures to prevent and counteract movements of funds suspected to be intended for terrorist purposes without impeding in any way the freedom of legitimate capital movements and to intensify the exchange of information concerning international movements of such funds,

Recalling also General Assembly resolution 52/165 of 15 December 1997, in which the Assembly called upon States to consider, in particular, the implementation of the measures set out in paragraphs 3 (a) to (f) of its resolution 51/210 of 17 December 1996,

Recalling further General Assembly resolution 53/108 of 8 December 1998, in which the Assembly

Zgromadzenie postanowiło, że Komitet Specjalny, powołany na podstawie rezolucji Zgromadzenia Ogólnego 51/210 z dnia 17 grudnia 1996 r., powinien opracować projekt konwencji międzynarodowej o zwalczaniu finansowania terroryzmu, uzupełniającej istniejące dokumenty międzynarodowe dotyczące tej kwestii,

zważywszy, że finansowanie terroryzmu jest przedmiotem głębokiej troski całej społeczności międzynarodowej,

zważywszy, że liczba i ciężar aktów terroryzmu międzynarodowego zależy od środków finansowych, jakimi dysponują terroryści,

zważywszy również, że w treści dotychczasowych dokumentów prawnych nie mówi się wyraźnie o takim finansowaniu,

przekonane o pilnej potrzebie zacieśnienia międzynarodowej współpracy państw przy projektowaniu i przyjmowaniu skutecznych środków zapobiegania finansowaniu terroryzmu, a także zwalczania tego finansowania poprzez wnoszenie oskarżeń i wymierzanie kar sprawcom,

uzgodniły następujący tekst konwencji:

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszej konwencji:

1. Termin „fundusze” oznacza wszelkiego rodzaju aktywa, materialne i niematerialne, będące ruchomościami lub nieruchomościami, uzyskane w dowolny sposób, oraz prawne dokumenty w dowolnej formie, w tym elektronicznej i cyfrowej, potwierdzające tytuł prawny do takich aktywów lub korzyści z nich płynące, w tym kredyty bankowe, czeki podróżne, czeki bankowe, przekazy pieniężne, akcje, papiery wartościowe, obligacje, weksle oraz akredytywy.
2. Termin „obiekt państwowy lub rządowy” oznacza każdy stały lub tymczasowy obiekt lub pojazd, używany lub zajmowany przez przedstawicieli państwa, członków rządu, władzy ustawodawczej lub sądowniczej, albo przez funkcjonariuszy lub pracowników państwa, albo dowolnego innego organu lub podmiotu publicznego, lub też przez pracowników lub urzędników organizacji międzyrządowej, w związku z ich oficjalnymi obowiązkami.
3. Termin „przychody” oznacza wszelkie fundusze pochodzące lub uzyskane, bezpośrednio lub pośrednio, poprzez popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 2.

Artykuł 2

1. Przestępstwo w rozumieniu niniejszej konwencji popełnia ten, kto jakimikolwiek środkami, bezpośrednio lub pośrednio, bezprawnie i umyślnie, udostępnia lub gromadzi fundusze z zamiarem ich wykorzystania,

decided that the Ad Hoc Committee established by General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 should elaborate a draft international convention for the suppression of terrorist financing to supplement related existing international instruments,

Considering that the financing of terrorism is a matter of grave concern to the international community as a whole,

Noting that the number and seriousness of acts of international terrorism depend on the financing that terrorists may obtain,

Noting also that existing multilateral legal instruments do not expressly address such financing,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation among States in devising and adopting effective measures for the prevention of the financing of terrorism, as well as for its suppression through the prosecution and punishment of its perpetrators,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. “Funds” means assets of every kind, whether tangible or intangible, movable or immovable, however acquired, and legal documents or instruments in any form, including electronic or digital, evidencing title to, or interest in, such assets, including, but not limited to, bank credits, travellers cheques, bank cheques, money orders, shares, securities, bonds, drafts, letters of credit.
2. “A State or governmental facility” means any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.
3. “Proceeds” means any funds derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence set forth in article 2.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person by any means, directly or indirectly, unlawfully and wilfully, provides or collects funds with the intention that they

lub też mając świadomość, że zostaną one wykorzystane, w całości lub w części, do dokonania:

- (a) czynu stanowiącego przestępstwo określone definicją zawartą w jednym z traktatów wymienionych w aneksie;
- (b) czynu mającego spowodować śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu osoby cywilnej, lub innej osoby nieuczestniczącej aktywnie w działaniach wojennych w sytuacji konfliktu zbrojnego, jeśli celem takiego czynu, wynikającym bądź z jego charakteru, bądź z kontekstu, w jakim jest popełniony, jest zastraszenie ludności, albo skłonienie rządu lub organizacji międzynarodowej do dokonania lub do zaniechania określonej czynności.

2. (a) Składając dokument ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia Państwo-Strona, niebędące Stroną jakiegokolwiek z traktatów wymienionych w aneksie, może oświadczyć, że stosując do niego niniejszą konwencję należy przyjmować, że taki traktat nie jest wymieniony w aneksie wskazanym w ust. 1 lit. (a). Oświadczenie takie traci moc z chwilą, w której dany traktat zaczyna być wiążący dla Państwa-Strony. Państwo to informuje o tym fakcie depozytariusza.

(b) Jeśli Państwo-Strona przestaje być Stroną traktatu wymienionego w aneksie, może w odniesieniu do tego traktatu złożyć oświadczenie przewidziane w treści niniejszego artykułu.

3. Faktyczne wykorzystanie funduszy do dokonania przestępstwa, o którym mowa ust. 1 lit. (a) lub (b), nie jest warunkiem uznania czynu, o którym mowa w ust. 1, za przestępstwo.

4. Za przestępstwo uznaje się również usiłowanie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Przestępstwo popełnia również ten, kto:

- (a) uczestniczy jako współsprawca w przestępstwie, o którym mowa w ust. 1 lub 4 niniejszego artykułu;
- (b) organizuje lub poleca innym osobom dokonanie przestępstwa, o którym mowa w ust. 1 lub 4 niniejszego artykułu;
- (c) przyczynia się do popełnienia jednego lub więcej przestępstw, o których mowa w ust. 1 lub 4 niniejszego artykułu, przez grupę osób działających we wspólnym celu. Takie przyczynienie się musi być umyślne oraz spełniać jeden z poniższych warunków:
 - (i) mieć na celu wspomaganie działalności przestępczej lub przestępczego celu grupy, jeśli taka działalność lub cel wiąże się z popełnieniem przestępstwa, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
 - (ii) zostać dokonane ze świadomością, że grupa zamierza popełnić przestępstwo, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

should be used or in the knowledge that they are to be used, in full or in part, in order to carry out:

- (a) An act which constitutes an offence within the scope of and as defined in one of the treaties listed in the annex; or
- (b) Any other act intended to cause death or serious bodily injury to a civilian, or to any other person not taking an active part in the hostilities in a situation of armed conflict, when the purpose of such act, by its nature or context, is to intimidate a population, or to compel a government or an international organization to do or to abstain from doing any act.

2. (a) On depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party which is not a party to a treaty listed in the annex may declare that, in the application of this Convention to the State Party, the treaty shall be deemed not to be included in the annex referred to in paragraph 1, subparagraph (a). The declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the State Party, which shall notify the depositary of this fact;

(b) When a State Party ceases to be a party to a treaty listed in the annex, it may make a declaration as provided for in this article, with respect to that treaty.

3. For an act to constitute an offence set forth in paragraph 1, it shall not be necessary that the funds were actually used to carry out an offence referred to in paragraph 1, subparagraphs (a) or (b).

4. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of this article.

5. Any person also commits an offence if that person:

- (a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1 or 4 of this article;
- (b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1 or 4 of this article;
- (c) Contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraphs 1 or 4 of this article by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either:
 - (i) Be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence as set forth in paragraph 1 of this article; or
 - (ii) Be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence as set forth in paragraph 1 of this article.

Artykuł 3

Niniejsza konwencja nie ma zastosowania w przypadku, gdy przestępstwo zostaje popełnione w jednym państwie, osoba, której zarzuca się jego popełnienie, jest obywatelem tego państwa oraz przebywa na terytorium tego państwa i żadne inne państwo nie ma podstawy, wynikającej z treści art. 7 ust. 1 lub 2, do wykonania swej jurysdykcji, chyba że mają zastosowanie postanowienia artykułów od 12 do 18.

Artykuł 4

Każde Państwo-Strona podejmie działania, jakie mogą być niezbędne do:

- (a) uznania w prawie wewnętrznym czynów, o których mowa w art. 2, za czyny karalne;
- (b) zagrożenia tych przestępstw stosownymi karami, uwzględniając ich poważny charakter.

Artykuł 5

1. Każde Państwo-Strona podejmie wszelkie niezbędne działania przewidziane jego prawem wewnętrznym tak, aby umożliwić pociągnięcie do odpowiedzialności osoby prawnej zlokalizowanej na jego terytorium lub utworzonej na podstawie jego prawa, jeśli osoba odpowiedzialna za zarządzanie lub sprawowanie kontroli nad tą osobą prawną, działając w tym charakterze popełnia przestępstwo, o którym mowa w art. 2. Może to być odpowiedzialność karna, cywilna lub administracyjna.

2. Poniesienie takiej odpowiedzialności przez osobę prawną nie wyłącza odpowiedzialności karnej osoby fizycznej, która popełniła przestępstwo.

3. Obowiązkiem każdego Państwa-Strony jest w szczególności zastosowanie wobec osób prawnych, ponoszących odpowiedzialność zgodnie z treścią ust. 1, skutecznych, proporcjonalnych do wagi czynu sankcji karnych, cywilnych lub administracyjnych zniechęcających do popełnienia podobnego czynu. Sankcje te mogą obejmować kary pieniężne.

Artykuł 6

Każde Państwo-Strona podejmie wszelkie niezbędne działania, także o charakterze legislacyjnym, tak by wykluczyć możliwość usprawiedliwienia jakiegokolwiek czynu przestępczego, objętego zakresem niniejszej konwencji względami politycznymi, filozoficznymi, ideologicznymi, rasowymi, etnicznymi, religijnymi lub innymi względami o podobnym charakterze.

Artykuł 7

1. Każde Państwo-Strona podejmuje środki, jakie mogą być niezbędne do poddania pod jego jurysdykcję przestępstw, o których mowa w art. 2, gdy:

- (a) przestępstwo zostaje popełnione na terytorium tego państwa;

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender is a national of that State and is present in the territory of that State and no other State has a basis under article 7, paragraph 1, or article 7, paragraph 2, to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 12 to 18 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

- (a) To establish as criminal offences under its domestic law the offences set forth in article 2;
- (b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of the offences.

Article 5

1. Each State Party, in accordance with its domestic legal principles, shall take the necessary measures to enable a legal entity located in its territory or organized under its law to be held liable when a person responsible for the management or control of that legal entity has, in that capacity, committed an offence set forth in article 2. Such liability may be criminal, civil or administrative.

2. Such liability is incurred without prejudice to the criminal liability of individuals having committed the offences.

3. Each State Party shall ensure, in particular, that legal entities liable in accordance with paragraph 1 above are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal, civil or administrative sanctions. Such sanctions may include monetary sanctions.

Article 6

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature.

Article 7

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

- (a) The offence is committed in the territory of that State;

(b) przestępstwo zostaje popełnione na pokładzie statku pływającego pod banderą tego państwa, albo statku powietrznego zarejestrowanego zgodnie z prawem tego państwa w chwili jego popełnienia;

(c) przestępstwo zostaje popełnione przez obywatela tego państwa.

2. Państwo-Strona może również ustanowić swą jurysdykcję w odniesieniu do takiego przestępstwa, gdy:

(a) przestępstwo miało na celu lub doprowadziło do popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. (a) lub (b), na terytorium tego państwa lub przeciwko jego obywatelowi;

(b) przestępstwo miało na celu lub doprowadziło do popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. (a) lub (b), przeciwko państwu lub obiektowi rządowemu tego państwa za granicą, w tym również pomieszczeniom dyplomatycznym lub konsularnym tego państwa;

(c) przestępstwo miało na celu lub doprowadziło do popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. (a) lub (b), poprzez dążenie do skłonienia tego państwa do dokonania lub niedokonania określonej czynności;

(d) przestępstwo zostaje popełnione przez bezpaństwowca, którego stałe miejsce zamieszkania znajduje się na terytorium tego państwa;

(e) przestępstwo zostaje popełnione na pokładzie statku powietrznego eksploatowanego przez rząd tego państwa.

3. Po ratyfikowaniu, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu do niniejszej konwencji każde Państwo-Strona informuje Sekretarza Generalnego ONZ o ustanowieniu swej jurysdykcji zgodnie z ust. 2. W razie jakiegokolwiek zmiany dane Państwo-Strona niezwłocznie zawiadamia o niej Sekretarza Generalnego.

4. Każde Państwo-Strona stosuje również wszelkie środki niezbędne do ustanowienia swej jurysdykcji w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 2, w wypadkach gdy osoba, której zarzuca się popełnienie takiego przestępstwa, przebywa na jego terytorium, a państwo to nie dokonuje ekstradycji tej osoby do żadnego z Państw-Stron, które ustanowiły swą jurysdykcję zgodnie z postanowieniami ust. 1 lub 2.

5. Jeśli więcej niż jedno Państwo-Strona rości sobie prawo do jurysdykcji w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 2, odpowiednie Państwa-Strony dążą do stosownego koordynowania swych działań, zwłaszcza w związku z warunkami wnoszenia oskarżeń oraz trybami udzielania sobie wzajemnie pomocy prawnej.

6. Nie naruszając norm powszechnego prawa międzynarodowego, niniejsza konwencja nie stoi na prze-

(b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft registered under the laws of that State at the time the offence is committed;

(c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), in the territory of or against a national of that State;

(b) The offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), against a State or government facility of that State abroad, including diplomatic or consular premises of that State;

(c) The offence was directed towards or resulted in an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act;

(d) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State;

(e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established in accordance with paragraph 2. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties that have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 or 2.

5. When more than one State Party claims jurisdiction over the offences set forth in article 2, the relevant States Parties shall strive to coordinate their actions appropriately, in particular concerning the conditions for prosecution and the modalities for mutual legal assistance.

6. Without prejudice to the norms of general international law, this Convention does not exclude

szkodzie wykonywaniu jakiegokolwiek jurysdykcji karnej ustanowionej przez Państwo-Stronę zgodnie z jego prawem wewnętrznym.

the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Artykuł 8

Article 8

1. Każde Państwo-Strona stosuje odpowiednie środki przewidziane jego prawem wewnętrznym celem identyfikowania, wykrywania i zamrażania lub zajmowania wszelkich funduszy używanych lub przeznaczonych do popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 2, a także przychodów osiągniętych z takich przestępstw, celem ewentualnego orzeczenia ich przepadku.

1. Each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic legal principles, for the identification, detection and freezing or seizure of any funds used or allocated for the purpose of committing the offences set forth in article 2 as well as the proceeds derived from such offences, for purposes of possible forfeiture.

2. Każde Państwo-Strona stosuje odpowiednie środki przewidziane jego prawem wewnętrznym celem orzekania przepadku funduszy używanych lub przeznaczonych do popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 2, a także przychodów osiągniętych z takich przestępstw.

2. Each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic legal principles, for the forfeiture of funds used or allocated for the purpose of committing the offences set forth in article 2 and the proceeds derived from such offences.

3. Każde zainteresowane Państwo-Strona może rozważyć zawarcie umów o dzieleniu się z innymi Państwami-Stronami, regularnie lub jednorazowo, funduszami czerpanymi z przypadków, o których mowa w niniejszym artykule.

3. Each State Party concerned may give consideration to concluding agreements on the sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, of the funds derived from the forfeitures referred to in this article.

4. Każde Państwo-Strona rozważy ustanowienie mechanizmów, poprzez które fundusze czerpane z przypadków, o których mowa w niniejszym artykule, byłyby przeznaczane na rekompensaty dla ofiar przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. (a) lub (b), albo dla członków ich rodzin.

4. Each State Party shall consider establishing mechanisms whereby the funds derived from the forfeitures referred to in this article are utilized to compensate the victims of offences referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph (a) or (b), or their families.

5. Postanowienia niniejszego artykułu stosuje się bez naruszenia praw stron trzecich działających w dobrej wierze.

5. The provisions of this article shall be implemented without prejudice to the rights of third parties acting in good faith.

Artykuł 9

Article 9

1. Po otrzymaniu informacji, że istnieje podejrzenie, iż osoba, która popełniła lub której zarzuca się popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 2, jest obecna na jego terytorium, Państwo-Strona podejmie wszelkie działania przewidziane jego prawem wewnętrznym w celu zweryfikowania takiej informacji.

1. Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence set forth in article 2 may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

2. Po stwierdzeniu, że okoliczności to uzasadniają, Państwo-Strona, na którego terytorium znajduje się sprawca lub osoba, której zarzuca się popełnienie przestępstwa, podejmie wszelkie działania przewidziane jego prawem wewnętrznym, aby zapewnić obecność tej osoby do celów wniesienia oskarżenia lub ekstradycji.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Każdy, wobec którego zastosowano środek wymieniony w ust. 2, ma następujące prawa:

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:

(a) prawo do niezwłocznego porozumienia się z najbliższym właściwym przedstawicielem państwa, którego osoba ta jest obywatelem, albo które jest

(a) Communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise

z innych przyczyn uprawnione do chronienia jej praw, albo, w wypadku bezpaństwowca, państwa, na którego terytorium zamieszkuje;

(b) prawo do odwiedzin przez przedstawiciela tego państwa;

(c) prawo do informacji o przysługujących mu prawach, o których mowa w lit. (a) i (b).

4. Prawa, o których mowa w ust. 3, wykonuje się zgodnie z przepisami ustaw i innych regulacji państwa, na którego terytorium jest obecny sprawca lub osoba, której zarzuca się popełnienie przestępstwa, z tym że takie przepisy ustaw i innych regulacji muszą umożliwiać pełne zrealizowanie celów, w jakich zostały przyznane prawa, o których mowa w ust. 3.

5. Postanowienia ust. 3 i 4 nie naruszają prawa żadnego Państwa-Strony, któremu zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. (a) lub ust. 2 lit. (b) przysługuje prawo do sprawowania jurysdykcji, do zaproszenia Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża do porozumienia się z osobą, której zarzuca się popełnienie przestępstwa oraz do jej odwiedzenia.

6. Jeżeli Państwo-Strona, zgodnie z treścią niniejszego artykułu, zastosowało tymczasowe aresztowanie, państwo to, bezpośrednio albo poprzez Sekretarza Generalnego ONZ, niezwłocznie informuje Państwa-Strony, które ustanowiły swą jurysdykcję zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 lub 2, oraz, jeśli uzna to za stosowne, wszelkie inne zainteresowane Państwa-Strony, o fakcie aresztowania takiej osoby oraz o okolicznościach uzasadniających zatrzymanie. Państwo przeprowadzające badanie przewidziane w ust. 1 niezwłocznie informuje odpowiednie Państwa-Strony o swych ustaleniach oraz o tym, czy zamierza wykonać swą jurysdykcję.

Artykuł 10

1. We wszystkich wypadkach, w których ma zastosowanie art. 7, niezależnie od tego, czy przestępstwo zostało popełnione na jego terytorium, Państwo-Strona, na którego terytorium znajduje się osoba, której zarzuca się popełnienie przestępstwa, ma obowiązek, o ile nie dokonuje ekstradycji tej osoby, przedłożyć sprawę bez zbędnej zwłoki swym właściwym organom celem objęcia ściganiem w trybie przewidzianym jego prawem. Właściwe organy podejmują decyzję w taki sam sposób, jak w odniesieniu do każdego innego ciężkiego przestępstwa określonego prawem tego państwa.

2. Jeśli Państwo-Strona może zgodnie ze swym prawem wewnętrznym dokonać ekstradycji lub w inny sposób wydać swego obywatela tylko pod warunkiem, że zostanie on odesłany do tego państwa celem odbycia kary wymierzonej w wyniku procesu lub postępowania, w związku z którym złożono wniosek o ekstradycję lub wydanie, a państwo to oraz państwo

entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;

(b) Be visited by a representative of that State;

(c) Be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1, subparagraph (b), or paragraph 2, subparagraph (b), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1 or 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 10

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 7 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State

wnoszące o ekstradycję takiej osoby uzgadniają taki właśnie wariant oraz inne warunki, jakie uznają za stosowne, taka warunkowa ekstradycja lub wydanie jest wystarczające do uznania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, za wypełniony.

Artykuł 11

1. Przepisy, o których mowa w art. 2, uważa się za włączone jako przestępstwa podlegające ekstradycji do każdej umowy o ekstradycji obowiązującej w stosunkach pomiędzy dowolnymi Państwami-Stronami przed wejściem w życie niniejszej konwencji. Państwa-Strony zobowiązują się do włączenia takich przestępstw jako przestępstw podlegających ekstradycji do wszystkich umów o ekstradycji, jakie zostaną pomiędzy nimi zawarte po wejściu konwencji w życie.

2. Jeśli Państwo-Strona, które uzależnia ekstradycję od istnienia umowy, otrzymuje wniosek ekstradycyjny od innego Państwa-Strony, z którym nie ma zawartej umowy o ekstradycji, wezwane Państwo-Strona może uznać niniejszą konwencję za prawną podstawę ekstradycji w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 2. Ekstradycja podlega innym warunkom przewidzianym przez prawo państwa wezwanego.

3. Państwa-Strony, które nie uzależniają ekstradycję od istnienia umowy, uznają przestępstwa, o których mowa w art. 2, za stanowiące podstawę ekstradycji w stosunkach pomiędzy nimi, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych przez prawo państwa wezwanego.

4. W razie potrzeby, przestępstwa, o których mowa w art. 2, uważa się do celów ekstradycji pomiędzy Państwami-Stronami za popełnione nie tylko w miejscu ich dokonania, lecz także na terytoriach państw, które ustanowiły jurysdykcję, zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 2.

5. Postanowienia wszystkich umów i porozumień ekstradycyjnych obowiązujących w stosunkach pomiędzy Państwami-Stronami w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 2, uważa się za zmienione w stosunkach pomiędzy Państwami-Stronami w zakresie, w jakim są one niezgodne z niniejszą konwencją.

Artykuł 12

1. Państwa-Strony udzielają sobie wzajemnie jak najszerzej pomocy w związku z dochodzeniem w sprawach karnych lub z postępowaniem karnym lub ekstradycyjnym dotyczącym przestępstw, o których mowa w art. 2, w tym pomocy w uzyskaniu posiadanych przez te państwa dowodów potrzebnych w związku z takim postępowaniem.

2. Państwo-Strona nie może odrzucić wniosku o udzielenie pomocy prawnej z uwagi na tajemnicę bankową.

3. Bez uzyskania uprzedniej zgody Strony wezwanej, Strona wzywająca nie może przekazać ani wyko-

seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 11

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 7, paragraphs 1 and 2.

5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 12

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal or extradition proceedings in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings.

2. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the ground of bank secrecy.

3. The requesting Party shall not transmit nor use information or evidence furnished by the requested

rzystać informacji, ani dowodu dostarczonego przez Stronę wezwaną w dochodzeniu, oskarżeniu lub postępowaniu innym niż wymienione we wniosku.

4. Każde Państwo-Strona może rozważyć ustanowienie trybu przekazywania Państwom-Stronom informacji lub dowodów potrzebnych do ustalenia odpowiedzialności karnej, cywilnej lub administracyjnej zgodnie z art. 5.

5. Państwa-Strony wykonują swe obowiązki określone w ust. 1 i 2 zgodnie z wszelkimi umowami i porozumieniami o wzajemnej pomocy prawnej lub o wymianie informacji, jakie obowiązują w stosunkach pomiędzy nimi. W wypadku braku takiej umowy lub porozumienia, Państwa-Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy prawnej zgodnie ze swym prawem wewnętrznym.

Artykuł 13

Żadnego z przestępstw, o których mowa w art. 2, nie można uważać, w związku z ekstradycją lub wzajemną pomocą prawną, za przestępstwo skarbowe. Państwo-Strona nie może zatem odrzucić wniosku o ekstradycję lub pomoc prawną, powołując się wyłącznie na to, że wchodzi w grę przestępstwo skarbowe.

Artykuł 14

Żadnego z przestępstw, o których mowa w art. 2, nie można uważać, w związku z ekstradycją lub pomocą prawną, za przestępstwo polityczne, za przestępstwo związane z przestępstwem politycznym ani za popełnione z pobudek politycznych. Państwo-Strona nie może zatem odrzucić wniosku o ekstradycję lub pomoc prawną, powołując się wyłącznie na to, że wchodzi w grę przestępstwo polityczne, przestępstwo związane z przestępstwem politycznym lub przestępstwo popełnione z pobudek politycznych.

Artykuł 15

Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie może być interpretowane jako nakładające obowiązek dokonania ekstradycji lub udzielenia pomocy prawnej, jeśli Państwo-Strona wezwane ma istotne powody, by uważać, że wniosek o ekstradycję za przestępstwo, o którym mowa w art. 2, lub wniosek o udzielenie pomocy prawnej w odniesieniu do takiego przestępstwa został złożony w celu oskarżenia lub ukarania osoby ze względu na jej rasę, wyznanie, narodowość, pochodzenie etniczne lub poglądy polityczne, albo że przychylenie się do wniosku pogorszyłoby sytuację takiej osoby ze względu na którąkolwiek z tych przyczyn.

Artykuł 16

1. Osobę zatrzymaną lub odbywającą karę na terytorium jednego Państwa-Strony można przekazać do innego Państwa-Strony, jeśli wnosi się o umożliwienie jej obecności w tym państwie dla celów identyfikacji, złożenia zeznań lub udzielenia innej pomocy w uzyskaniu dowodów w związku z dochodzeniem lub oskarże-

Party for investigations, prosecutions or proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested Party.

4. Each State Party may give consideration to establishing mechanisms to share with other States Parties information or evidence needed to establish criminal, civil or administrative liability pursuant to article 5.

5. States Parties shall carry out their obligations under paragraphs 1 and 2 in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance or information exchange that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Article 13

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a fiscal offence. Accordingly, States Parties may not refuse a request for extradition or for mutual legal assistance on the sole ground that it concerns a fiscal offence.

Article 14

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 15

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 16

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences set forth in

niem za przestępstwa, o których mowa w art. 2, jeśli spełnione są następujące warunki:

- (a) osoba ta dobrowolnie wyraża świadomą zgodę;
- (b) właściwe organy obu państw wyrażają na to zgodę, z zastrzeżeniem takich warunków, jakie uznają za stosowne.

2. W związku z postanowieniami niniejszego artykułu stosuje się następujące zasady:

- (a) państwo, do którego przekazuje się taką osobę, ma prawo i obowiązek zatrzymania jej w areszcie, chyba że państwo, z którego osoba ta jest przekazywana, zwróci się z wnioskiem o inne postępowanie lub udzieli zgody na inne postępowanie;
- (b) państwo, do którego przekazuje się taką osobę, wykonuje niezwłocznie swój obowiązek zapewnienia powrotu tej osoby do aresztu w państwie, z którego osoba ta została przekazana, zgodnie z dokonanymi wcześniej uzgodnieniami, albo z innymi ustaleniami właściwych organów obu tych państw;
- (c) państwo, do którego przekazuje się taką osobę, nie może wymagać od państwa, z którego osoba ta została przekazana, wszczęcia postępowania ekstradycyjnego celem doprowadzenia do powrotu takiej osoby;
- (d) osobie przekazywanej zalicza się czas pozbawienia wolności w państwie, do którego osoba ta została przekazana, na poczet odbycia kary w państwie, z którego osoba ta została przekazana.

3. Bez zgody Państwa-Strony, z którego dana osoba ma zostać przekazana, zgodnie z treścią niniejszego artykułu, osoba ta, niezależnie od jej obywatelstwa, nie może zostać oskarżona ani aresztowana, ani nie można wobec niej zastosować żadnego innego ograniczenia wolności na terytorium państwa, do którego jest przekazywana, w związku z czynem lub skazaniem wcześniejszym niż wyjazd takiej osoby z terytorium państwa, z którego osoba ta zostaje przekazana.

Artykuł 17

Osobie tymczasowo aresztowanej, albo w odniesieniu do której zastosowano inne środki lub prowadzi się postępowanie zgodnie z niniejszą konwencją, gwarantuje się sprawiedliwe traktowanie, w tym korzystanie z wszystkich praw i gwarancji zgodnych z prawem państwa, na terytorium którego osoba ta przebywa, jak również z odpowiednimi postanowieniami prawa międzynarodowego, w tym międzynarodowych praw człowieka.

Artykuł 18

1. Państwa-Strony współpracują w zapobieganiu przestępstwom, o których mowa w art. 2, podejmując wszystkie możliwe działania, między innymi wprowadzając, w razie potrzeby, stosowne zmiany w swym

article 2 may be transferred if the following conditions are met:

- (a) The person freely gives his or her informed consent;
- (b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of the present article:

- (a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;
- (b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;
- (c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;
- (d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State to which he or she was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 17

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international human rights law.

Article 18

1. States Parties shall cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2 by taking all practicable measures, *inter alia*, by adapting their domestic legislation, if necessary, to prevent and

prawie wewnętrznym, celem zapobiegania i przeciwdziałania prowadzonym na ich terytoriach przygotowaniom do popełniania tych przestępstw na tych lub innych terytoriach, w tym:

- (a) zakazanie na swym terytorium prowadzenia nielegalnej działalności przez osoby i organizacje, które świadomie zachęcają, podżegają, organizują lub biorą udział w popełnianiu przestępstw, o których mowa w art. 2;
- (b) obowiązek, by instytucje finansowe i przedstawiciele innych zawodów biorący udział w przeprowadzaniu transakcji finansowych korzystali z możliwie najskuteczniejszych środków ustalania tożsamości swych stałych i okazjonalnych klientów, oraz klientów, na których rzecz otwiera się rachunki, oraz by zwracali szczególną uwagę na niezwykle lub podejrzane transakcje, jak również zgłaszali transakcje, co do których podejrzewają, że wynikają z działalności przestępczej. W tym celu Państwa-Strony rozważą możliwość:
 - (i) przyjęcia przepisów zabraniających otwierania rachunków, jeśli nie została lub nie może zostać ustalona tożsamość ich posiadaczy lub beneficjentów, oraz środków zapewniających, by takie instytucje weryfikowały tożsamość faktycznych właścicieli takich transakcji;
 - (ii) w odniesieniu do identyfikowania osób prawnych, wymagania od instytucji finansowych, by te stosowały w miarę potrzeby środki weryfikacji legalności istnienia i struktury klienta, poprzez uzyskiwanie — z publicznego rejestru, od klienta lub z obu tych źródeł — dowodu utworzenia osoby prawnej, w tym informacji o nazwie klienta, jego prawnej formie, adresie, członkach zarządu oraz postanowieniach regulujących upoważnienie do zaciągania zobowiązań w imieniu takiego podmiotu;
 - (iii) przyjęcia przepisów nakładających na instytucje finansowe obowiązek szybkiego zgłaszania właściwym organom wszystkich złożonych, niezwykle dużych transakcji oraz niezwyklego przebiegu transakcji niemających oczywistego legalnego celu lub widocznego celu ekonomicznego bez obawy, że poniosą odpowiedzialność karną lub cywilną za naruszenie jakiegokolwiek ograniczenia w ujawnianiu informacji, jeśli zgłaszają swe podejrzenia w dobrej wierze;
 - (iv) wymagania, by instytucje finansowe przechowywały przez co najmniej pięć lat wszystkie niezbędne dokumenty transakcji, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych.

2. Państwa-Strony współpracują również w zapobieganiu przestępstwom, o których mowa w art. 2, poprzez rozważenie możliwości zastosowania:

- (a) środków nadzoru, w tym na przykład licencjonowania wszystkich podmiotów zajmujących się przekazywaniem pieniędzy;

counter preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including:

- (a) Measures to prohibit in their territories illegal activities of persons and organizations that knowingly encourage, instigate, organize or engage in the commission of offences set forth in article 2;
- (b) Measures requiring financial institutions and other professions involved in financial transactions to utilize the most efficient measures available for the identification of their usual or occasional customers, as well as customers in whose interest accounts are opened, and to pay special attention to unusual or suspicious transactions and report transactions suspected of stemming from a criminal activity. For this purpose, States Parties shall consider:
 - (i) Adopting regulations prohibiting the opening of accounts the holders or beneficiaries of which are unidentified or unidentifiable, and measures to ensure that such institutions verify the identity of the real owners of such transactions;
 - (ii) With respect to the identification of legal entities, requiring financial institutions, when necessary, to take measures to verify the legal existence and the structure of the customer by obtaining, either from a public register or from the customer or both, proof of incorporation, including information concerning the customer's name, legal form, address, directors and provisions regulating the power to bind the entity;
 - (iii) Adopting regulations imposing on financial institutions the obligation to report promptly to the competent authorities all complex, unusual large transactions and unusual patterns of transactions, which have no apparent economic or obviously lawful purpose, without fear of assuming criminal or civil liability for breach of any restriction on disclosure of information if they report their suspicions in good faith;
 - (iv) Requiring financial institutions to maintain, for at least five years, all necessary records on transactions, both domestic or international.

2. States Parties shall further cooperate in the prevention of offences set forth in article 2 by considering:

- (a) Measures for the supervision, including, for example, the licensing, of all money-transmission agencies;

(b) środków wykrywania lub śledzenia fizycznego przewożenia przez granice gotówki lub zbywalnych papierów na okaziciela, z zastrzeżeniem ścisłych zabezpieczeń zapewniających prawidłowość wykorzystywania informacji oraz bez ograniczenia wolności przepływu kapitału.

3. Państwa-Strony współpracują również w zapobieganiu przestępstwom, o których mowa w art. 2, poprzez wymianę dokładnych i sprawdzonych informacji, zgodnie z ich prawem wewnętrznym, oraz koordynację podejmowanych środków administracyjnych i innych stosownych działań, celem zapobiegania popełnianiu przestępstw, o których mowa w art. 2, zwłaszcza poprzez:

(a) ustanowienie i utrzymywanie kanałów komunikacji pomiędzy ich właściwymi organami i służbami, celem ułatwienia bezpiecznej i szybkiej wymiany informacji dotyczących wszystkich aspektów przestępstw, o których mowa w art. 2;

(b) wzajemną współpracę przy prowadzeniu dochodzeń związanych z przestępstwami, o których mowa w art. 2, dotyczących:

(i) tożsamości, pochodzenia i działalności osób, co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie, że biorą udział w popełnianiu takich przestępstw;

(ii) przepływu funduszy związanych z popełnianiem takich przestępstw.

4. Państwa-Strony mogą wymieniać informacje poprzez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnej (Interpol).

Artykuł 19

Państwo-Strona, w którym domniemany sprawca wykroczenia jest ścigany sędownie, ma obowiązek, zgodnie ze swym prawem wewnętrznym lub stosownymi procedurami, poinformowania o prawomocnym wyniku postępowania Sekretarza Generalnego ONZ, który z kolei przekazuje te informacje innym Państwom-Stronom.

Artykuł 20

Państwa-Strony wykonują swe obowiązki wynikające z niniejszej konwencji w sposób zgodny z zasadami suwerennej równości i integralności terytorialnej, a także z zasadą nieingerencji w wewnętrzne sprawy innych państw.

Artykuł 21

Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie ma wpływu na inne prawa, obowiązki i zobowiązania państw i osób fizycznych określone w prawie międzynarodowym, zwłaszcza zaś na cele Karty Narodów Zjednoczonych, międzynarodowego prawa humanitarnego i innych stosownych konwencji.

(b) Feasible measures to detect or monitor the physical cross-border transportation of cash and bearer negotiable instruments, subject to strict safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the freedom of capital movements.

3. States Parties shall further cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2 by exchanging accurate and verified information in accordance with their domestic law and coordinating administrative and other measures taken, as appropriate, to prevent the commission of offences set forth in article 2, in particular by:

(a) Establishing and maintaining channels of communication between their competent agencies and services to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of offences set forth in article 2;

(b) Cooperating with one another in conducting inquiries, with respect to the offences set forth in article 2, concerning:

(i) The identity, whereabouts and activities of persons in respect of whom reasonable suspicion exists that they are involved in such offences;

(ii) The movement of funds relating to the commission of such offences.

4. States Parties may exchange information through the International Criminal Police Organization (Interpol).

Article 19

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its domestic law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 20

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 21

Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes of the Charter of the United Nations, international humanitarian law and other relevant conventions.

Artykuł 22

Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie uprawnia żadnego Państwa-Strony do rozpoczęcia na terytorium innego Państwa-Strony sprawowania swej jurysdykcji ani do wykonywania funkcji zastrzeżonych prawem wewnętrznym tego drugiego Państwa-Strony wyłącznie dla jego własnych organów.

Artykuł 23

1. Aneks może być zmieniany poprzez dodawanie traktatów, które:

- (a) są otwarte dla wszystkich państw;
- (b) weszły w życie;
- (c) zostały ratyfikowane, przyjęte lub zatwierdzone, lub też przystąpiły do nich co najmniej dwadzieścia dwa Państwa-Strony niniejszej konwencji.

2. Po wejściu w życie niniejszej konwencji, każde Państwo-Strona może zaproponować taką zmianę. Propozycję zmiany należy przedstawić depozytariuszowi w formie pisemnej. Depozytariusz informuje o propozycji spełniającej wymagania określone w ust. 1 wszystkie państwa oraz dąży do uzyskania informacji o ich opinii o tym, czy należy przyjąć proponowaną zmianę.

3. Proponowaną zmianę uważa się za przyjętą, chyba że sprzeciwi się temu jedna trzecia Państw-Stron w formie pisemnego powiadomienia w ciągu 180 dni od przekazania państwu informacji o proponowanej zmianie.

4. Przyjęta zmiana aneksu wchodzi w życie z upływem 30 dni od złożenia dwudziestego drugiego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia takiej zmiany, dla wszystkich Państw-Stron, które złożyły taki dokument. Dla każdego Państwa-Strony, które ratyfikowało, przyjęło lub zatwierdziło zmianę po złożeniu dwudziestego drugiego dokumentu, zmiana wchodzi w życie trzydziestego dnia od złożenia przez takie Państwo-Stronę jego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

Artykuł 24

1. Jeśli sporu między dwoma lub większą liczbą Państw-Stron, dotyczącego wykładni lub stosowania niniejszej konwencji, nie można w rozsądnym czasie rozstrzygnąć w drodze negocjacji, sprawę poddaje się na wniosek jednego z tych państw arbitrażowi. Gdyby w ciągu sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku o arbitraż strony nie mogły uzgodnić organizacji arbitrażu, każda ze stron może przekazać sprawę sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, poprzez złożenie wniosku zgodnie ze statutem Trybunału.

2. W chwili składania podpisu, ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia niniejszej konwencji, albo w chwili przystąpienia do konwencji, każde Państwo-Strona

Article 22

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction or performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its domestic law.

Article 23

1. The annex may be amended by the addition of relevant treaties that:

- (a) Are open to the participation of all States;
- (b) Have entered into force;
- (c) Have been ratified, accepted, approved or acceded to by at least twenty-two States Parties to the present Convention.

2. After the entry into force of this Convention, any State Party may propose such an amendment. Any proposal for an amendment shall be communicated to the depositary in written form. The depositary shall notify proposals that meet the requirements of paragraph 1 to all States Parties and seek their views on whether the proposed amendment should be adopted.

3. The proposed amendment shall be deemed adopted unless one third of the States Parties object to it by a written notification not later than 180 days after its circulation.

4. The adopted amendment to the annex shall enter into force 30 days after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment for all those States Parties having deposited such an instrument. For each State Party ratifying, accepting or approving the amendment after the deposit of the twenty-second instrument, the amendment shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State Party of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 24

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider

może oświadczyć, że nie uważa się za związane postanowieniami ust. 1. Inne Państwa-Strony nie są związane postanowieniami ust. 1 w odniesieniu do państwa, które poczyniło takie zastrzeżenie.

3. Każde państwo, które wniosło zastrzeżenie zgodnie z ust. 2, może je w dowolnym czasie wycofać poprzez powiadomienie o tym Sekretarza Generalnego ONZ.

Artykuł 25

1. Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisania przez wszystkie państwa od dnia 10 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. w siedzibie ONZ w Nowym Jorku.

2. Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia składa się u Sekretarza Generalnego ONZ.

3. Niniejsza konwencja jest otwarta do przystąpienia dla wszystkich państw. Dokumenty przystąpienia składa się u Sekretarza Generalnego ONZ.

Artykuł 26

1. Niniejsza konwencja wchodzi w życie trzydziestego dnia od daty złożenia na ręce Sekretarza Generalnego ONZ dwudziestego drugiego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

2. Dla każdego państwa ratyfikującego, przyjmującego, zatwierdzającego lub przystępującego do konwencji po złożeniu dwudziestego drugiego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia konwencja wchodzi w życie trzydziestego dnia od daty złożenia przez takie państwo jego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

Artykuł 27

1. Każde Państwo-Strona może wypowiedzieć niniejszą konwencję poprzez pisemne powiadomienie o tym Sekretarza Generalnego ONZ.

2. Wypowiedzenie wchodzi w życie z upływem roku od dnia, w którym Sekretarz Generalny ONZ otrzymał takie powiadomienia.

Artykuł 28

Oryginał niniejszej konwencji, którego teksty w językach arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim są równie autentyczne, składa się u Sekretarza Generalnego ONZ, który wysyła jej poświadczony kopie do wszystkich państw.

W DOWÓD CZEGO, niżej podpisani, prawnie upoważnieni do tego przez ich rządy, podpisali niniejszą konwencję, otwartą do składania podpisów w siedzibie ONZ w Nowym Jorku dnia 10 stycznia 2000 r.

itself bound by paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 25

1. This Convention shall be open for signature by all States from 10 January 2000 to 31 December 2001 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 27

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 28

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 10 January 2000.

Aneks

1. Konwencja o zwalczaniu bezprawnego zawładnięcia statkami powietrznymi, sporządzona w Hadze dnia 16 grudnia 1970 r.
2. Konwencja o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego, sporządzona w Montrealu dnia 23 września 1971 r.
3. Konwencja o zapobieganiu przestępstwom i karaniu sprawców przestępstw przeciwko osobom korzystającym z ochrony międzynarodowej, w tym przeciwko dyplomatom, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 14 grudnia 1973 r.
4. Międzynarodowa konwencja przeciwko braniu zakładników, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 17 grudnia 1979 r.
5. Konwencja o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przyjęta w Wiedniu dnia 3 marca 1980 r.
6. Protokół w sprawie zwalczania bezprawnych aktów przemocy w portach lotniczych służących międzynarodowemu lotnictwu cywilnemu, uzupełniający Konwencję o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego, sporządzony w Montrealu dnia 24 lutego 1988 r.
7. Konwencja o zwalczaniu bezprawnych czynów przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej, sporządzona w Rzymie dnia 10 marca 1988 r.
8. Protokół o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu stałych platform umieszczonych w szelfie kontynentalnym, sporządzony w Rzymie dnia 10 marca 1988 r.
9. Międzynarodowa konwencja w sprawie zwalczania terrorystycznych ataków bombowych, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 15 grudnia 1997 r.

Annex

1. Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, done at The Hague on 16 December 1970.
2. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 23 September 1971.
3. Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents, adopted by the General Assembly of the United Nations on 14 December 1973.
4. International Convention against the Taking of Hostages, adopted by the General Assembly of the United Nations on 17 December 1979.
5. Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted at Vienna on 3 March 1980.
6. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988.
7. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988.
8. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988.
9. International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted by the General Assembly of the United Nations on 15 December 1997.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

— została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,

— jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,

— będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 10 lipca 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*